

forslaget, har det ikke faaet Øje for alle de sproglige Fejl, der findes deri. I Lovforslagets § 17 hedder det, at Raadet „kan, naar det finder, at Overenskomst har bristet paa Grund af en Parts Vrangvilje, paalægge denne at indbetale en Kendelse af indtil 25 Kr. til Raadets Kasse“. Udtrykket „Overenskomst har bristet“ viser, at Concipisten af Forslaget har her forvekslet to enslydende, men ikke enstydige Ord. Verbet „brister, er bristet“ er forskelligt fra Verbet „brister, har bristet“. Man kan sige: Det har bristet den ærede Concipist af Forslaget paa Interesse for Landarbejderne, d. v. s. hans Interesse har været for svag, ikke haft den fornødne Styrke; men man kan ikke anvende paa ham Ordet „brister“ i Betydningen af at gaa itu eller gaa i Stykker.

Jeg ved nu ikke, om det kan nytte noget som helst, at man gør opmærksom enten paa større eller mindre Fejl i Forslaget; det skal jo være slaaet fast, at Loven uændret skal føres gennem Salen her, og at den for ingen Pris, under ingen Omstændigheder maa sendes tilbage til det andet Ting. Selv et ellers saa kækt Medlem som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) talte jo med en vis Bævelse om den Mulighed, at Forslaget kom tilbage til Landstinget, saa var han bange for ikke mere at faa Barnet at se. Efter den højtærede Ministers Udtalelser i forrige Møde tør det dog maaske antages, at Frygten for Forslagets Skæbne, hvis det igen kom til Landstinget, ikke længere er saa levende, saa at Muligheden for, at det høje Flertal kunde bevæges til at ændre vitterlige Fejl i Forslaget, dog ikke er ganske udelukket. Men det er jo tænkeligt, at der er en anden Grund til, at man ikke vil have Forslaget tilbage til Landstinget, nemlig Ønsket om at skaffe en Julegave til det danske Folk. Jeg tillader mig imidlertid at tro, at Befolkningen vil sætte mere Pris paa at faa en bedre Lov efter Julen end en daarlig Lov til Julen. Alle Henstillinger i saa Henseende ere dog sagtens forgæves. Men, til hvem dette Lovforslag end maatte kunne bruges som Julegave, bliver det i alt Fald ingen skøn Julegave fra det ærede Flertal her i Salen til de danske Kvinder. Forslaget vidner om en Miskendelse af Kvindens Ret og en hidtil ukendt Tilsidesættelse af Hensynet til hendes Retsstilling. Det staar paa dette Punkt i Strid saavel med den gældende Lovgivning som med den almindelige Retsopfattelse.

Jeg vender til Slut tilbage til mit Udgangspunkt, Betegnelsen Ansvarlighedslov. Skønt Forslaget ikke, naar man vil anvende Begreberne sprogrigtigt, med Rette kan kaldes en Ansvarlighedslov, har jeg intet imod at betegne Loven saaledes, naar det sker i den Betydning, at alle ærede Medlemmer ville gøre sig det Ansvar klart, som de paatage sig ved at fremme en Lov som denne — en Lov, som kun hjælper de bedst stillede Arbejdere, men udelukker den store Mængde Arbejdere, som trænge mest til Lovgivningens Hjælp — en Lov, som oven i Købet for de Arbejdere, den omfatter, ikke skaber en klar og sikker Ret, men en Ret, som vil blive Genstand for uendelig Tvivl og Strid — en Lov endelig, der kun vil vække Utilfredshed og Misfornøjelse overalt. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) udtalte sin Glæde over, at Loven vilde skabe Misfornøjelse. Det kan forstaas, at han fra sit Standpunkt ikke har noget derimod; men fra dette Tings Side har det hidtil været Formaalet for den lovgivende Virksomhed at skabe mere Lykke og tilvejebringe større Tilfredshed i Samfundet. Men Love, om hvilke det paa Forhaand kan vides, at de ville drage Uro og Misfornøjelse til alle Sider efter sig, synes nu at skulle komme i Kurs.

Jeg slutter hermed, idet jeg kun endnu en Gang vil tillade mig en beskedent Henstilling til det høje Flertal om at give Plads for saadanne Ændringer, hvis Rigtighed er uimodsigelig, uanset at Følgen bliver den, at det andet Ting faar Loven tilbage, og at den maaske ikke naar at blive Julegave til Folket.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at naar der i Lovforslagets § 17 staar „har bristet“, er dette en ren Trykfejl; thi baade i Tillæg A. (Sp. 1813—14), hvor det oprindelige Forslag findes optaget (da § 16), og i Tillæg C. (Sp. 45—46), hvor det findes, saaledes som det er vedtaget af Landstinget ved 3dje Behandling, staar der „er bristet“. Som Følge deraf kan Ordet „har“ altsaa rettes som en ren Trykfejl.

P. Holm: Det foreliggende Lovforslag er en af de faa blandt de store sociale Reformlove, som i den nyere Tid have været til Behandling i Rigsdagen, om hvilke man kan sige, at de have faaet en grundig, en indgaaende Behandling i begge Rigsdagens Ting, og for saa vidt er det selv-